

בש"פ 6105/14 - מדינת ישראל נגד עומר זרקוא

בבית המשפט העליון

בש"פ 6105/14

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: עומר זרקוא

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"א באלול התשע"ד (16.9.2014)

בשם המבקשת: עו"ד קרן רוט

בשם המשיב: עו"ד פאדי חמדאן

החלטה

לפניי בקשה שנייה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להאריך את מעצרו של המשיב ב-90 ימים או עד למתן פסק הדין בעניינו בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, המוקדם מביניהם.

1. פרטי כתב האישום והשתלשלות הדיונית פורטו בהחלטתי בבש"פ 4272/14 מדינת ישראל נ' זרקוא (25.6.2014). אשוב על עיקרי הדברים. ביום 27.9.2013 הוגש נגד המשיב ונאשם נוסף (להלן: נאשם 2) כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה. לפי כתב האישום, ביום 21.9.2013 בסביבות השעה 2:30 בלילה, שלושת המתלוננים ושתי נשים נוספות ישבו על ספסל בסמוך למועדון באזור התעשייה בראשון לציון. המשיב הגיע למקום יחד עם נאשם 2 ועם אדם נוסף. בין המשיב לבין אחד המתלוננים (להלן: סטאס) החלו חילופי דברים, שבעקבותיהם רץ המשיב לעבר אחד המתלוננים, קפץ עליו והחל להכותו. בשלב מסוים שלף המשיב חפץ חד ודקר באמצעותו את סטאס שבע פעמים לפחות. כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרמו לסטאס פצעי דקירות בגבו, בבטנו, בבית החזה, בעכוז ובגפיים. במהלך הדברים נחלץ מתלונן נוסף (להלן: קוסטה) לעזרתו של סטאס, ובתגובה דחף אותו נאשם 2 והטיח אותו ברצפה. כתוצאה מכך נחתך קוסטה בראשו והחל לדמם. לאחר מכן פשט המשיב את חולצתו, השאירה במקום ונמלט. בעקבות התקיפה הובהל סטאס לבית החולים והוכנס לניתוח חירום; וקוסטה פונה לקבלת טיפול רפואי ונזקק לתפרים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. ביום 17.10.2013 נעתר בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט צ' דותן) לבקשה. המשיב ערר על החלטה זו, חזר בו, ולאחר מכן הגיש לבית המשפט המחוזי בקשה לעיון מחדש. בעקבות הערות בית המשפט המחוזי בדיון, הודיע בא כוח המשיב כי הוא חוזר בו גם מן הבקשה הזו.

3. בהחלטתי האמורה הארכתי את מעצרו של המשיב ב-90 ימים, לאחר שחלפו תשעה חודשים בלא שהסתיים ההליך הפלילי. מאז שניתנה החלטתי חלו ההתפתחויות האלה: אשר להליכי המעצר - ביום 10.7.2014 הגיש בא כוח המשיב לבית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים. בבקשה נטען כי לאחר שמיעת עדי התביעה המרכזיים נוצרה חולשה ממשית בתשתית הראייתית. המבקשת מצידה, טענה כי יש לדחות את הבקשה משום שבא כוח המשיב לא הציג פרכות שיש בהן לשנות באופן משמעותי את קביעתו של בית המשפט המחוזי ביחס לתשתית הראייתית. ביום 29.7.2014 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה וקבע שלא נוצר שינוי דרמטי במהלך שמיעת הראיות שיש בו כדי להפוך את הקערה על פיה. הוטעם כי סוגיות המהימנות שהתעוררו ביחס לחלק מן העדים יוכרעו על ידי המותב הדין בתיק העיקרי. עוד התייחס בית המשפט למסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב וציין כי הליך ההוכחות צפוי להסתיים בחודש ספטמבר 2014.

4. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי - ביום 18.9.2014 התקיימה ישיבת הוכחות שבה נשמע עד התביעה האחרון. באותו מועד לא החלה להישמע פרשת ההגנה משום שנאשם 2 לא התייצב בשל נסיבות אישיות. עם זאת הצהירו באי כוח הנאשמים במהלך הישיבה כי בפרשת ההגנה יעידו הנאשמים בלבד. בית המשפט קבע שתי ישיבות הוכחות לימים 6.10.2014 ו-26.10.2014 לסיום פרשת ההגנה ולסיכומים.

5. מכאן הבקשה שלפניי להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים. המבקשת טוענת כי עברו הפלילי המכביד של המשיב בעבירות אלימות יחסית לגילו הצעיר, כמו גם אופי העבירה המיוחסת לו, מלמדים על רמת מסוכנות גבוהה שאין בחלופת מעצר כדי ליתן לה מענה.

מנגד טוען בא כוח המשיב כי מחדל התביעה שעליו עמדתי בהחלטתי הקודמת (שאלה עיקרית: בסמוך לפני דיון ההוכחות שהתקיים ביום 29.5.2014 התברר כי חלק מחומר החקירה לא הועבר מהמשטרה לתביעה; החומר הועבר

להגנה יומיים לפני הדיון וכפועל יוצא - ובכלל זה יציאת המותב שדן בתיק לשבתון - נדחה המשך המשפט לחודש (ספטמבר), כמו גם העובדה שהתביעה תיקנה את כתב האישום בשלב מאוחר והוסיפה עד נוסף, מאריכים את הדיון ומשנים את נקודת האיזון בין חזקת החפות העומדת המשיב לבין אינטרס ההגנה על שלום הציבור. עוד נטען כי התיק מתנהל גם נגד נאשם 2, המשוחרר ללא תנאים, והדבר מעכב את ניהולו.

6. לאחר שבחנתי את הבקשה, באתי למסקנה כי דינה להתקבל. בעת בחינת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים נדרש בית המשפט לאזן בין זכות הנאשם שטרם הורשע לחירות לבין ביטחון הציבור והגנה על תקינות ההליך השיפוטי מפני שיבוש. בעניין זה יש לקחת בחשבון, בין היתר, את פרק הזמן שחלף מאז שהנאשם נעצר; קצב התמשכות ההליך השיפוטי והטעמים לעיכוב הברור; מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם; החשש מפני שיבוש ההליך; חומרת העבירה המיוחסת לנאשם ונסיבותיה; והאפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה מתאימה (ראו למשל בש"פ 6638/10 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (21.9.2010); בש"פ 6687/10 מדינת ישראל נ' מוראדי, פסקה 7 (20.9.2010); בש"פ 1578/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (13.3.2014)).

7. כפי שציינתי בהחלטתי הקודמת, אין חולק כי התקלה בהעברת חומר החקירה גרמה לעיכוב בניהול ההליך הרובץ לפתחה של התביעה. מנגד, אין לומר כי לעת הזו ההליך העיקרי אינו מתנהל בקצב משביע רצון. כאמור, ביום 18.9.2014 נסתיימה פרשת התביעה; כרגע קבועים שני מועדים בחודש אוקטובר לשמיעת פרשת ההגנה (שבמסגרתה יעידו הנאשמים בלבד) ולסיכומים; ובתווך חלים מועדי חודש תשרי. ניתן לצפות אפוא כי התיק קרב לסיומו. כמו כן, עברו הפלילי של המשיב, הכולל ארבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות שבגינן אף נשא בעונשי מאסר (ובכלל זה מאסר מותנה בר הפעלה בן 12 חודשים) מעידים על חוסר מורא מאימת הדין. לכך יש להוסיף את חומרתה של עבירת האלימות המיוחסת לו: דקירות חוזרות ונשנות של המתלונן בהיעדר התגרות מוקדמת מצדו. מכלול נתונים זה מוליך למסקנה כי רמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא גבוהה. על רקע מכלול זה, איני סבור כי לעת הזו חל שינוי בנקודת האיזון המטה את הכף לבחון שחרור לחלופת מעצר. אשר על כן החלטתי להיעתר לבקשה ולהאריך את מעצרו כמבוקש.

8. סיכומי של דבר, אני מאריך את מעצרו של המשיב ב-90 ימים או עד למתן פסק הדין בבית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ 42040-09-13, לפי המוקדם מביניהם.

ניתנה היום, כ"ח באלול התשע"ד (23.9.2014).

ש ו פ ט